Lietas arhīva Nr. C-3465-18/35
ECLI:LV:RVPT:2018:1102.C32309216.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018. gada 2. novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Dace Kantsone,
sekretāre Sabīne Vekmane,
piedaloties prasītāja pārstāvjiem /pers. A/ un /pers.B/, atbildētājam /pers. C/ un atbildētāja pārstāvei zvērinātai advokātei Ivetai Zelčai, trešās personas pārstāvim /pers. D/,
slēgtā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "/Nosaukums A/" prasībā pret /pers. C/ ar trešo personu atbildētāja pusē SIA "/Nosaukums B/" par reputāciju aizskarošu ziņu atzīšanu par nepatiesām, atlīdzības piedziņu un pienākuma uzlikšanu izpildīt saistību.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājs SIA "/Nosaukums A/" 2016. gada 8.augustā cēlis prasību pret atbildētāju /pers. C/ un 2018.gada 9. februārī prasību papildinājis, kurā lūdz tiesu:

1) atzīt par patiesībai neatbilstošām un prasītāja godu un cieņu (reputāciju) aizskarošām ziņas, kas ietvertas/datums/ portāla /Nosaukums B/ publikācijā "/Publikācijas nosaukums/"?":

- "/Citāts 1/;
- "/Citāts 2/";
- "/Citāts 3/";
- "/Citāts 4/";

2) piedzīt no atbildētāja prasītāja labā atlīdzību (mantisko kompensāciju) 10 000 EUR;

3) uzlikt par pienākumu atbildētājam izpildīt pret prasītāju ar /datums/notariālo aktu uzņemto saistību – necelt pret prasītāju pretenzijas vai prasījumus;

4) piedzīt no atbildētāja prasītāja labā tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar šādiem argumentiem.

[1.1] /datums/interneta vietnē /Nosaukums B/ievietota publikācija ar nosaukumu "/Publikācijas nosaukums/"?". Šajā publikācijā ietverta atsauce uz atbildētāja sniegto informāciju, kas nepatiesa un prasītāja reputāciju aizskaroša. Par nepatiesiem un prasītāja reputāciju aizskarošiem prasītājs uzskata šādus atbildētāja izteikumus:

[1.1.1] "/Citāts 1/".

Šis izteikums attiecināms uz prasītāju, jo prasītājs /datums/ noslēdzis līgumu ar SIA "/Nosaukums C/",

[1.1.2] "/Citāts 2/".

Arī šis izteikums attiecināms uz prasītāju, jo tikai prasītājs uzskatāms par valdošo uzņēmējsabiedrību /nozare/ nozarē. Tādējādi atbildētāja apgalvojumi apsūdz prasītāju kukuļdošanā, kas ir prasītāja reputāciju aizskaroši, nepatiesi izdomājumi.

[1.1.3] "/Citāts 3/".

Šis izteikums satur apsūdzību krāpšanā. Turklāt prasītāja dalībnieku un valdes locekļu ienākumi nesasniedz izteikumā minēto apmēru.

[1.1.4] "/Citāts 4/".

Šis izteikums ir prasītāja reputāciju aizskarošs izdomājums. Apmaksas atšķirība starp prasītāja dalībniekiem un darbiniekiem nav desmit reizes, turklāt prasītāja dalībnieki nesaņem simtiem tūkstošu gadā. Savukārt darbinieki saņem būtiski vairāk nekā 1500-2000 EUR gadā.

[1.2] Prasītājs sakarā ar publikācijām vērsās Valsts policijā, kas atteica uzsākt kriminālprocesu. Taču, sniedzot paskaidrojumu policijai, atbildētājs norādījis, ka vēlējies pievērst publikas uzmanību nozarē pastāvošajām problēmām un ka viņa sniegtās ziņas nav nepatiesas, jo tās apstiprina publiski pieejami dati.

Tādējādi prasītājam nav šaubu, ka ziņas izplatījis tieši atbildētājs, nevis SIA "/Nosaukums B/ darbinieki.

[1.3] /datums/starp sešiem prasītāja dalībniekiem, prasītāju un atbildētāju parakstīts Kapitāla daļu pirkuma līgums, taisīts notariāla akta formā. Saskaņā ar šo līgumu atbildētājs pārdeva prasītāja dalībniekiem sev piederošās /skaitlis/ SIA /Nosaukums A/ kapitāldaļas.

Līguma 21.punktā teikts, ka pēc šajā līgumā noteikto saistību izpildes līdzējiem vienam pret otru nebūs nekādu pretenziju vai prasījumu.

Prasītāja ieskatā sniedzot portālam /Nosaukums B/ nepatiesu un prasītāja reputāciju aizskarošu informāciju, atbildētājs ir pārkāpis minēto līguma punktu.

[1.4] Prasība pamatota ar Civillikuma 2352.[1] panta trešo daļu.

[2] Atbildētājs /pers.C/ rakstveida paskaidrojumā par prasību norāda, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt šādu apsvērumu dēļ.

[2.1] /datums/publikācija "/Publikācijas nosaukums/" ir /Nosaukums B/ žurnālistu veidota publikācija. Savukārt vārda brīvība un preses aizsardzība ir demokrātiskas sabiebrības pamatelementi.

[2.2] Medicīniskie pakalpojumi, publiskie iepirkumi, valsts budžeta izlietojums ir visas sabiedrības interešu lokā. Līdz ar to personām, kas sniedz no valsts budžeta finansētos medicīniskos pakalpojumus, ir plašākas pieņemamās kritikas robežas.

[2.3] /datums/publikācija "/Publikācijas nosaukums/" ir balstīta uz patiesiem, pierādāmiem faktiem.

[3] Trešā persona bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētāja pusē SIA "/Nosaukums B/" (pieaicināta lietā ar tiesas 2017. gada 16. maija

protokollēmumu) rakstveida paskaidrojumā par prasību norāda šādus argumentus.

[3.1] Tiesu praksē atzīsts, ka raksts jāvērtē kopumā – tā saturs, jēga, struktūra, publikācijas vieta. Raksta mērķis ir nodrošināt domu apmaiņu un atklātību.

Konkrētajā gadījumā rakstā ir atspoguļota vispusīga informācija un vairāku personu, tai skaitā atbildētāja, intervijas. No prasības izriet, ka informācijas, ko prasītājs uzskata par nepatiesu un aizskarošu, izplatītājs ir atbildētājs, nevis SIA "/Nosaukums B/". Līdz ar to atbildība par ziņu patiesumu gulstas uz atbildētāju.

[3.2] Atbildētājs sniedza savu viedokli par rakstā minētajiem notikumiem /Nosaukums B/ redaktorei. Pirms publicēšanas redaktore nosūtīja tekstu atbildētājam, kurš to pārskatīja. Līdz ar to atbildētāja izteikumi rakstā ir autentiski.

[4] Tiesas sēdē prasītāja pārstāvji prasību uzturēja pilnībā, pamatojoties uz prasības pieteikumā minētajiem argumentiem.

Atbildētājs un atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina un sniedza paskaidrojumu Civilprocesa likuma 166. panta kārtībā, norādot, ka prasītājam vispirms jāpierāda, ka publiski izplatītā informācija ir ziņas, bet pēc tam, ka šīs ziņas ir reputāciju aizskarošas. Tikai pēc tam atbildētājam rodas pienākums pierādīt informācijas patiesumu. Izskatāmajā lietā nav nodibināti priekšnoteikumi, kas uzliek par pienākumu atbildētājam pierādīt ziņu patiesumu. Atbildētājs paudis savu viedokli, kura pamatotību apliecina Valsts kontroles /datums/revīzijas ziņojums. Prasītājs nav motivējis, kā šis viedoklis aizskar prasītāja reputāciju. Turklāt prasības pieteikumā minētie izteikumi izrauti no konteksta.

Trešās personas bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētāja pusē pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka publikācija veidota, vispusīgi atspoguļojot viedokļus par sabiedrību interesējošu problēmu. Prasība nav pamatota.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] Lietā nepastāv strīds par faktu, ka /datums/interneta vietnē /Nosaukums B/ievietota publikācija ar nosaukumu "/Publikācijas nosaukums/". Šajā publikācijā ir citēta atbildētāja /Nosaukums B/ darbiniekiem sniegtā informācija, tajā skaitā šādi atbildētāja izteikumi:

[6.1] " /Citāts 1/".

[6.2] "/Citāts 2/".

[6.3] "/Citāts 3/".

[6.4] "/Citāts 4/".

[7.] Prasītājs šos izteikums uzskata par aizskarošiem un lūdz piedzīt atlīdzību, pamatojoties uz Civillikuma 2352.[1] panta trešo daļu, kas noteic, ka kāds prettiesiski aizskar personas godu un cieņu mutvārdiem, rakstveidā vai ar darbiem, tad viņam jādod atlīdzība (mantiska kompensācija). Atlīdzības apmēru nosaka tiesa.

[8] Lietā pastāv strīds, vai iepriekšminētā atbildētāja izplatītā informācija ir ziņas, kuras ir pakļaujamas patiesības pārbaudei, vai atbildētāja personīgais viedoklis.

Viedoklis tiek definēts kā uzskats, izpratne (par ko), attieksme, nostāja (pret ko) (skat. *https://lv.oxforddictionaries.com/skaidrojums/viedoklis*) vai arī kā individuālā izpratnē un attieksmē balstīts skatījums (skat. *https://www.letonika.lv/groups/default.aspx?r=1107&q=viedoklis&id=2060756&&g=1*).

Savukārt *ziņas* ir definētas kā - tas (piem., fakts), ko paziņo, ko uzzina; paziņojums, informācija (skat. *https://lv.oxforddictionaries.com/skaidrojums/zina*) vai kā tas (piemēram, fakts), kas tiek darīts zināms (skat. *http://www.tezaurs.lv/#/sv/zi%C5%86a*).

Minētās definīcijas norāda, ka atšķirība starp ziņu un viedokli ir saistīta ar to, ka viedoklis tiek izteikts ar personisku attieksmi, nostāju un individuālā attieksmē balstītu skatījumu, bet ziņa ir fakts, kas ir jāpaziņo. Šāda jēdzienu interpretācija atbilst arī tiesību doktrīnā paustajam un judikatūrā nostiprinātajam uzskatam, ka fakti ir pakļaujami patiesības pārbaudei un fakta paudējam atšķirībā no viedokļa izteicēja ir jāpierāda izteikumu atbilstība patiesībai.

Viedokļa un ziņas nošķiršanai ir būtiska nozīme. Kā atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk - ECT) savos nolēmumos - viedoklis ietver vērtējumu. ECT uzskata, ka nav būtiski izteikuma gramatiskā interpretācija un forma, kādā izteikums pausts, bet publikācijas vai izteikumu kopējais konteksts. Otrkārt, būtiska nozīme piešķirama tam, kā šādu izteikumu uztvertu neitrāls lasītājs. Vai viņš, to, piemēram, vērtētu kā neizdevušos joku, vai asu kādas personas kritiku, vai arī uztvertu kā konkrētu faktu. Treškārt, svarīga var būt arī paša izteikuma autora piešķirtā nozīme attiecīgajiem izteikumiem.

Vienlaikus gan attiecībā uz viedokli, gan attiecībā uz ziņu ir būtiski izvērtēt, vai tie ir prasītāja reputāciju aizskaroši. Personas godu un cieņu (reputāciju) var aizskart ne tikai izplatot nepatiesas ziņas, bet arī sniedzot nepamatoti asu negatīvu personas vai tās rīcības novērtējumu, t.i., nesamērīgi aizskarošu viedokli. Attiecībā uz viedokļiem vai kritiku, kas ir izteikta asā un spēcīgā formā, ECT 1997.gada 1.jūlija spriedumā lietā Oberšliks pret Austriju (Nr.2) uzsvērusi, ka vārda brīvība aizsargā ne tikai informācijas saturu, bet arī formu, kādā tā pausta (34.punkts). Taču viedoklis principā nedrīkst būt izteikts rupjā veidā.

Lai sasniegtu asu un negatīvu personas vērtējumu, ir jāpastāv zināmam pamatam. Piemēram, ECT ir norādījusi, ka „viedoklis var būt nesamērīgi aizskarošs, jo īpaši tad, ja tam trūkst jebkādas faktiskās bāzes" (skat. ECT 1997. gada 24. februāra spriedums lietā De Haes and Gijsels pret Beļģiju).

[8.1] Izteikums "/Citāts 1/"" publikācijā ir lietots, raksturojot situāciju /nozare/nozarē, konkrēti, apstākli, ka prasītājam ir noslēgts līgums ar SIA "/Nosaukums C/". Publikācijā ir norādīti konkrēti fakti par noslēgto līgumu, termiņiem, summu, kā arī konkrēti fakti par prasītāja apgrozījumu, pamatlīdzekļiem, pamatkapitālu, dalībniekiem. Savukārt atbildētājs paudis savu vērtējumu par šiem faktiem, attiecībā uz prasītāju lietojot apzīmējumu "/apzīmējums no Citāts 1/".

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais izteikums, kas satur atbildētāja vērtējumu par aprakstīto situāciju, atzīstams par atbildētāja viedokli. Proti, atbildētājs vērtē prasītāja un SIA "/Nosaukums C/" sadarbību kā slimnīcai neizdevīgu.

Tiesa atzīst, ka vērtējums "/izteikums no Citāts 1/" ir prasītāju aizskarošs, tomēr tas nevar tikt atzīts par ziņu.

Izvērtējot apstākli, vai atbildētājam bija pamatots iemesls paust šādu viedokli un izteikt to šādā formā, tiesa pirmām kārtām ņem vērā, ka prasītājs ir izteicies par sabiedrībai būtisku jautājumu, proti, kā tiek izlietoti valsts resursi medicīnas nozarē, SIA "/Nosaukums C/" pērkot pakalpojumu no prasītāja. Līdz ar to prasītāja darbība ir visas sabiedrības interešu lokā.

No lietas materiālos esošā Valsts kontroles /datums/ziņojuma "/Ziņojuma nosaukums/" redzams, ka prasītāja darbība valsts slimnīcā netiek vērtēta kā valstij finansiāli izdevīga. Valsts kontroles revīzijas ziņojumā ir norādīts uz zaudējumiem, kas radušies slimnīcai par /nozare/ pakalpojumu sniegšanu sadarbībā ar prasītāju, Valsts kontrole nav guvusi pārliecību par prasītāja maksas pakalpojumu izcenojumu pamatotību, Valsts kontrole konstatējusi, ka slimnīca ilgstoši netika pieprasījusi no prasītāja samaksu par medicīnas materiālu izmantošanu operāciju laikā.

Lai gan atzinums datēts ar /datums/, bet strīdus publikācija ar /datums/, tomēr atzinumā ir apkopoti un analizēti dati par slimnīcas darbību kopš /gads/gada. Līdz ar to tiesa uzskata, ka atzinums ir izmantojams kā pierādījums lietā. Apstāklim, ka atbildētājs, sniedzot interviju/gads/ gadā, acīmredzami

balstījās uz informāciju, kas iegūta no citiem avotiem, tiesas ieskatā nav izšķirošas nozīmes, jo lietā ir jāpārbauda izplatīto ziņu patiesums vai paustā viedokļa faktoloģiskā pamatotība, un to iespējams izdarīt ar jebkādiem pierādīšanas līdzekļiem, ne tikai tiem, kas bija atbildētāja rīcībā publikācijas brīdī.

Tiesa šīs lietas ietvaros nevērtē Valsts kontroles revīzijas atzinuma pamatotību vai nepamatotību pēc būtības. Taču šis kompetentas uzraugošās institūcijas atzinums ir pietiekams pamats secināt, ka kritika par SIA "/Nosaukums C/" un prasītāja sadarbību ir balstīta uz faktiem. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs bija tiesīgs paust savu kritisko viedokli par prasītāja sadarbību ar SIA "/Nosaukums C/".

Forma, kādā atbildētājs kritizējis prasītāju, lietojot izteikumu "/Izteikums no Citāts 1/", tiesas ieskatā, nav uzskatāma par nesamērīgi asu un aizskarošu, jo tā raksturo prasītāju kā tādu, kas gūst labumu, izmantojot SIA "/Nosaukums C/" resursus. Tieši šim prasītāja komercdarbības aspektam atbildētājs, sniedzot interviju interneta vietnē /Nosaukums B/, vēlējies pievērst sabiedrības uzmanību.

Satversmes 100.pants noteic, ka ikvienam ir tiesības uz vārda brīvību, kas ietver tiesības brīvi iegūt, paturēt un izplatīt informāciju, paust savus uzskatus. Tāpat Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10.panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības brīvi paust savus uzskatus.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja izteikums "/Citāts 1/" nerada prasītājam tiesības uz atlīdzinājumu par reputācijas aizskārumu, jo nav atzīstams par ziņu, savukārt kā viedoklis nav uzskatāms par nesamērīgu asu, aizskarošu vai pilnīgi nepamatotu.

[8.2] Prasības pieteikumā minētais izteikums "/Citāts 2/" ir tikai fragments no publikācijā iekļauta teikuma. Teikums turpinās šādi: "[..] /Citāta 2 turpinājums/". Izteikums ievietots apakšnodaļā ar nosaukumu "/Nosaukums/".

Skatot šo atbildētāja izteikumu kopumā, neitrāls lasītājs uztver to kā atbildētāja kritiku slimnīcas administrācijas rīcībai, izrādot īpašu labvēlību prasītājam, un atbildētāja aizdomas, ka šādas rīcības cēlonis varētu būt iespējama korupcija, taču vienlaikus atbildētājam atturoties izvirzīt konkrētus apgalvojumus par kukuļošanu. Lasot izteikumu neatrauti no konteksta, redzams, ka atbildētājs īpaši uzsvēris, ka atturas paust konkrētas ziņas par korupciju, taču pauž savu vērtējumu par SIA "/Nosaukums C/" (nevis prasītāja) rīcību, vērtējot to kā nepamatotu labvēlību pret prasītāju.

Šāds atbildētāja izteikums negatīvi ietekmē prasītāja reputāciju, tomēr šis izteikums uzskatāms par atbildētāja viedokli, nevis ziņu, jo tas nesatur nevienu konkrētu faktu vai apgalvojumu par prasītāju, bet gan tikai vērtējumu un aizdomas.

Izvērtējot apstākli, vai atbildētājam bija pamatots iemesls paust šādu viedokli un izteikt to šādā formā, tiesa pamatojas uz sprieduma 8.1. punktā norādīto argumentāciju.

Proti, prasītājs ir izteicies par sabiedrībai būtisku jautājumu - kā tiek izlietoti valsts resursi medicīnas nozarē, SIA "/Nosaukums C/" pērkot pakalpojumu no prasītāja.

Valsts kontroles /datums/ziņojumā "/Ziņojuma nosaukums/" atspoguļoti vairāki fakti, ka redzams, ka prasītāja darbība valsts slimnīcā netiek vērtēta kā valstij finansiāli izdevīga, tostarp, Valsts kontrole konstatējusi, ka slimnīca ilgstoši netika pieprasījusi no prasītāja samaksu par medicīnas materiālu izmantošanu operāciju laikā. Šis fakts vien gan atbildētājam, gan neitrālai personai objektīvi var radīt rada priekšstatu par īpašu labvēlību pret prasītāju.

Atbildētājs paudis aizdomas, ka šīs labvēlības iemesli ir iespējama korupcija. Atbildētājs nav apgalvojis, ka korupcija ir noticis fakts. Paužot vērtējumu, ka īpašā labvēlība rada aizdomas par iespējamu korupciju nozarē, atbildētājs izteicis savu viedokli, izmantojot Satversmē garantētās tiesības uz vārda brīvību.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja izteikums "/Citāts 2/" nerada prasītājam tiesības uz atlīdzinājumu par reputācijas aizskārumu, jo nav atzīstams par ziņu. Tā ir daļa no atbildētāja viedokļa, savukārt šis viedoklis nav uzskatāms par nesamērīgu asu, aizskarošu vai pilnībā nepamatotu.

[8.3] Izteikums "/Citāts 3/" satur atbildētāja apgalvojumu par prasītāja dalībnieku ienākumiem. Proti, no publikācijas konteksta nav šaubu, ka "/vārds no Citāts 3/" nozīmē prasītāja kapitāldaļu īpašniekus.

Vērtējot šo izteikumu, tiesa pirmām kārtām ņem vērā, ka prasītājs lietā ir tieši SIA "/Nosaukums A/", bet nevis fiziskas personas – kapitāldaļu īpašnieki. Līdz ar to netiek vērtēts, vai izteikums aizskar kapitāldaļu īpašnieku ("/vārds no Citāts 3/") godu un cieņu, bet tikai prasītāja – komercsabiedrības - iespējamais reputācijas aizskārums.

Izteikuma daļu "/izteikums no Citāts 3/" tiesa vērtē analoģiski kā sprieduma 8.1. punktā analizēto izteikumu "/izteikums no Citāts 1/", proti, tā ir atbildētāja kritika par, viņaprāt, ekonomiski nepamatotu prasītāja sadarbību ar SIA "/Nosaukums C/". Līdz ar to tiesa šo izteikuma daļu atzīst par atbildētāja viedokli, nevis ziņu, pamatojoties uz 8.1. punktā minēto argumentāciju.

Savukārt apgalvojums, ka katrs no prasītāja dalībniekiem nopelna vairāk nekā simts tūkstošus gadā ir pietiekami konkrēts, darot zināmu lasītājiem prasītāja dalībnieku ienākumu apmēru, tāpēc ir atzīstams par ziņu, kas pakļaujama patiesības pārbaudei.

Prasītāja dalībnieki ir un publikācijas brīdī bija /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/.

No lietas materiālos esošās Valsts ieņēmumu dienesta /datums/izziņas redzams, ka /gads/ gadā (gads pirms strīdus publikācijas) /pers. I/ guvis ienākumus /summa/ EUR, /pers. E/ – /summa/ EUR, /pers. F/ /summa/ EUR, /pers. G/ – /summa/ EUR, /pers. H/ – /summa/ EUR, /pers. J/ – /summa/ EUR.

No minētajiem datiem redzams, ka atbildētāja apgalvojums, ka prasītāja dalībnieki katrs saņem vairāk nekā simts tūkstošus gadā, ir patiess attiecībā uz diviem no dalībniekiem, bet attiecībā uz pārējiem ir pārspīlējums, taču atšķirība nav ievērojama. Visu prasītāja dalībnieka ienākumu apmērs ir augsts, un diviem tas sasniedz vairāk nekā simts tūkstošus gadā.

Lietas ietvaros ir iegūta informācija par automašīnām, kas reģistrētas uz prasītāja vārda, bet kuras tehniskajai apskatei uzrādījuši prasītāja dalībnieki (Ceļu satiksmes drošības direkcijas /datums/ vēstule Nr. /numurs/). Minētais liecina, ka papildus Valsts ieņēmumu dienesta uzskaitītajiem ienākumiem prasītāja dalībnieki guvuši arī citus mantiskus labumus no prasītāja.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir gūti pierādījumi, ka atbildētāja apgalvojums ir daļēji patiess, balstīts uz reāliem faktiem, tāpēc nav atzīstams par nepatiesu ziņu.

Turklāt, kā jau iepriekš norādīts, lietā netiek vērtēts prasītāju dalībnieku, fizisku personu, iespējamais goda un cieņas aizskārums.

Savukārt, izvērtējot, vai atbildētāja izplatītā ziņa par augstiem prasītāja dalībnieku ienākumiem ir prasītāja reputāciju aizskaroša, tiesa atzīst, ka apgalvojums par to, ka komercsabiedrības dalībnieki gūst lielu peļņu, drīzāk raksturo komercsabiedrību pozitīvi. Pretējs apgalvojums, ka komercsabiedrība strādā ar zaudējumiem, būtu komercsabiedrības reputāciju aizskarošs un pat varētu traucēt tās komercdarbībai. savukārt nav iedomājams, kādas negatīvas sekas komercsabiedrībai var radīt apgalvojums, ka tā gūst lielu peļņu. Arī prasītājs prasības pieteikumā nav norādījis, kā tieši konkrēti izteikums par augstiem dalībnieku ienākumiem aizskar prasītāja reputāciju.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja izteikums "/Citāts 3/" nerada prasītājam tiesības uz atlīdzinājumu par reputācijas aizskārumu, jo nav atzīstams par nepatiesu ziņu, kā arī tas neaizskar prasītāja reputāciju.

[8.4] Izteikums "/Citāts 4/" satur konkrētu atbildētāja apgalvojumu par prasītāja dalībnieku ienākumiem un prasītāja darbinieku ienākumiem.

Analizējot šo izteikumu no neitrāla vidusmēra lasītāja skatupunkta, tiesa uzskata, ka lasītājs, visticamāk, uztvertu šo informāciju tādējādi, ka prasītāja dalībnieki gūst peļņu simtiem tūkstošu eiro apmērā gadā, savukārt /nozares darbinieki/ ar darbinieka statusu gūst darba samaksu 1500-2000 eiro mēnesī (nevis gadā). Šādu interpretāciju pamato tas, ka Latvijā tradicionāli, nosaucot darba samaksas apmēru, tiek nosaukta mēneša darba alga. Savukārt attiecībā uz uzņēmuma gūto peļņu un dalībniekiem izmaksājamām dividendēm ir ierasts nosaukt gada peļņas apmēru. Minēto apstiprina arī

izteikumā ietvertā norāde par apmaksas atšķirību desmit reizes (nevis simts reizes, kas būtu atbilstoša proporcija, ja tiktu salīdzināti gada dati).

Tiesa atzīst šos atbildētāja apgalvojumus par ziņām, kuru patiesumu iespējams pārbaudīt, jo ar atbildētāja paziņojumu lasītājiem tiek darīts zināms konkrēts prasītāja dalībnieku un darbinieku ienākumu apmērs.

Tā kā šajā atbildētāja izteikumā attiecībā uz prasītāja dalībnieku ienākumiem tiek norādīts uz visu dalībnieku ("/izteikums no Citāts 4/") kopējiem ienākumiem, tad, kā redzams no sprieduma 8.3. punktā analizētās Valsts ieņēmumu dienesta izziņas, kā arī lietas materiālos esošajā prasītāja /gads/ gada pārskatā ietvertajiem datiem, šis izteikums atbilst patiesībai.

Saskaņā ar lietas materiālos esošo auditorfirmas SIA "/Nosaukums D/" revidentu ziņojumu prasītāja darbinieku (ārstu) darba samaksa /gads/ gadā bija amplitūdā no 2345,06 EUR gadā līdz 54486,53 EUR gadā (jeb 195,44 EUR – 4540,54 EUR mēnesī). /gads/ gadā darba samaksa bija amplitūdā no 3697,96 EUR gadā līdz 62429,79 EUR gadā (jeb 308,16 EUR- 5202,48 EUR mēnesī). /gads/. gadā darba samaksa svārstījās no 4191,76 EUR gadā līdz 66866,01 EUR gadā (jeb 349,31 EUR – 5572,17 EUR mēnesī).

No minētajiem datiem, kā arī prasītāja iesniegtajiem ārstu darba samaksas apkopojumiem pa mēnešiem /gads/, /gads/, /gads/ gadā redzams, ka darba samaksas apmērs mēnesī aptver (un pārsniedz) publikācijā nosauktās robežas 1500-2000; no prasītāja apkopojumiem arī redzams, ka daudzos gadījumos darba samaksa ir robežās no 1500 EUR līdz 2000 EUR mēnesī.

Tādējādi atbildētāja izteikumi par prasītāja darbinieku atalgojumu nav pilnīgi precīzi, tomēr nevar apgalvot, ka tie būtu patiesībai neatbilstoši.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja izteikums "/Citāts 4/" nerada prasītājam tiesības uz atlīdzinājumu par reputācijas aizskārumu, jo nav atzīstams par nepatiesu ziņu.

[9] Prasītājs prasības pieteikuma papildinājumos lūdzis tiesu uzlikt par pienākumu atbildētājam izpildīt pret prasītāju ar /datums/notariālo aktu uzņemto saistību – necelt pret prasītāju pretenzijas vai prasījumus.

Kā redzams no lietas materiāliem, /datums/starp sešiem prasītāja dalībniekiem kā pircējiem, atbildētāju kā pārdevēju un prasītāju kā sabiedrību parakstīts Kapitāla daļu pirkuma līgums, taisīts notariāla akta formā. Saskaņā ar šo līgumu atbildētājs pārdeva prasītāja dalībniekiem sev piederošās /skaitlis/ SIA "/Nosaukums A/kapitāldaļas.

Līguma 21. punktā teikts: "/Citāts no līguma/"

Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tādējādi no likuma izriet, ka atbildētājam ir pienākums izpildīt /datums/Kapitāla daļu pirkuma līguma 21. punktā uzņemto saistību - necelt pret prasītāju pretenzijas vai prasījumus.

Tiesa atzīst, ka šī saistība attiecināma uz noslēgtā līguma priekšmetu, kur līdzēji vienojušies par kapitāldaļu pirkumu un dividenžu sadali, un tā nav tulkojama plašāk. Šāda interpretācija izriet no loģikas likumiem, kā arī ir pamatota ar Civillikuma 1508. pantu, kas noteic, ka saudzīgākam iztulkojumam dodama priekšroka pret citiem, un uz tā pamata priekšroka ir tam, kurš vismazāk saista parādnieku.

Kā redzams no prasības papildinājumiem, prasītāja norādītais prasības pamats šajā daļā ir apstāklis, ka atbildētājs, prasītāja ieskatā, pārkāpis uzņemto līguma saistību, sniedzot interviju interneta vietnē /Nosaukums B/, kur izteicis kritiku par prasītāju. Pamatojoties uz šo faktu, ko prasītājs uzskata par savu tiesību aizskārumu, prasītājs prasa uzlikt par pienākumu atbildētājam turpmāk šādu tiesību aizskārumu nepieļaut.

Tiesa atzīst, ka fakts, ka atbildētājs sniedzis interviju masu informācijas līdzekļiem un kritizējis prasītāju, nav atzīstams par līgumsaistību pārkāpumu, jo atbildētājs /datums/līgumā nav apņēmies nesniegt intervijas presei, neizpaust informāciju par prasītāju un nekritizēt prasītāju. Atbildētājs, sniedzot interviju, ir izmantojis savas Satversmes 100. pantā noteiktās tiesības brīvi paust savus uzskatus.

Tā kā prasītāja norādītais prasības pamats nav apstiprinājies, tiesa atzīst, ka prasība arī šajā daļā ir noraidāma.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta trešo daļu, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam.

Kā redzams no lietas materiālos esošajiem rēķiniem par advokāta sniegto juridisko palīdzību, atbildētājam radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi kopsummā 1224,35 EUR apmērā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no prasītāja atbildētāja labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 1224,35 EUR apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam prasītājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93., 190., 193., 194.pantu, tiesa

nosprieda

Noraidīt SIA "/Nosaukums A/" prasību pret /pers. C/ daļā par reputāciju aizskarošu ziņu atzīšanu par nepatiesām, atlīdzības piedziņu un pienākuma uzlikšanu izpildīt saistību.

Piedzīt no SIA "/Nosaukums A/" par labu /pers. C/ ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1224,35 EUR apmērā.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš daļā par tiesas izdevumu piedziņu ir 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) Dace Kantsone

Sprieduma faktiskā sastādīšanas diena – **2018. gada 15. novembris**. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 415. panta otro daļu sprieduma pārsūdzēšanas termiņu skaita no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas.

Tiesnese (paraksts) Dace Kantsone